

Den 1. Octob. Förordning, angående löst och
onyttigt Folk, som från utrikes orter in-
komma, samt om Tiggeriers hämmande.

Uppå Rikens Ständers föreställning förordnes härom följande.

1.) Förbiudes strängeligen, det all utrikes ifrån infommande
löst Folk, som icke förstår och idkar någon lästlig och nyttig kånst,

Handt

Handtwärf, eller annan Naring, hädanefter uti Riket en bör tålas, utan påbiudes alfwarligen, det alle Judar, Savoyarer, Lin-Dansfare, Comoedianter, med flere Gycklare, hwad namn de hafwa måga, Tartare och Ziguener, som med hwarjehanda ogudactighet, Spådomar, Lögn samt Tiufveri, tilfoga menige Man stort besvär och olägenhet, jämwäl andre sådane utlänningar, som med Barometrar, åtskillige sorter Glas, Théé och slife mindre nödige wahror inkomma, samt redbare penningar med sig bårtföra, böra wid Gränts-örterne, eller annorstådes, i Ståderne och på Landet, hwarest de kunna ertappas, skyndesammast förwisas utur Riket. Äfwen böra de så kallade Trå-dragare och Häckte-makare, samt alle andre Landt-strykare öfwer alt noga efterspanas, samt wid ertappandet wara förfallne til Krigs-tjänsten, eller ock, tillika med dylige Dwins-Personer, til något annat Cronones arbete, enligt förra Förordningar. (a)

2.) Äfwen förbiudes alfwarligen, det en någre Tiggare eller Lättingar böra tillåtas, at så fritt och obehindrat, som härtills skedt, wid Marknaderne i Ståderne, sig så insinna, samt at resa omkring och tiggå på landsbygden, utan åligger wederbörande, at noga handhafwa, det alle sådane Tiggare, hwar i sin Stad och Sockn, böra försörjas, och ingom tilstånd lämnas, ifrån en ort, eller annan, i Riket sig begifwa. Wederbörande Befalnings-hafware anbefalles sluteligen, at, wid hårdt answar och wite, här på hafwa et noga inseende, samt at icke meddela något Pass, eller annat bewis sådant skadeligit löst Folk, hwilka Kongl. Maj:ts Undersåtare äro til last och tunga. (b)